

PENÉLOPE

UN PASO adiante i outro atrás, Galiza,
i a tea dos teus sonos non se move.
A espranza nos teus ollos se esperguiza.
Aran os bois e chove.

Un bruar de navíos moi lonxanos
che estrolla o sono mol como unha uva.
Pro ti envólveste en sabas de mil anos,
i en sonos volves a escoitar a chuva.

Traguerán os camiños algún día
a xente que levaron. Deus é o mesmo.
Suco vai, suco vén, Xesús María!,
e toda a cousa ha de pagar seu desmo.

Desorballando os prados coma sono,
o Tempo vai de Parga a Pastoriza.
Vaise enterrando, suco a suco, o Outono.
Un paso adiante i outro atrás, Galiza!

Nimbos, Xosé María Díaz Castro, 1961

ULISES (homenaxe a Díaz Castro)

Un paso adiante e outro máis, Galicia,
e a tea dos teus sonos xa se move.
A esperanza nos teus ollos faise circia.
Aran os tractor e chove.

Un bruar de navíos moi lonxanos
estrolla o despertar como unha uva.
Xa non te envolves en sabas de mil anos,
nin en sonos escoitas nunca a chuva.

Trouxeron os camiños cada día
a xente que levaron. Somos os mesmos.
Suco vai, suco vén, do río á ría
non volveremos xa a pagar máis desmo.

Desorballando os prados coma sono,
cruzaremos o espello con Alicia.
Enterraremos suco a suco o Outono.
Un paso adiante i outro máis, Galicia!

Claudio Rodríguez Fer, 2004